

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton 10

KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 10 0 U 005737 22 U
Livno, 8. 2. 2023. godine

P R E S U D A

Kantonalni sud u Livnu, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Janje Mihaljević kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja A. P. iz Kupresa, D. S. ..., protiv akta broj: FZ3/2/2-31-1-219-2/22 od 21. 4. 2022. godine, tuženika Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja, nejavno odlučujući dana 8. 2. 2023. godine.

P r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika odbijena je kao neutemeljena žalba tužitelja, izjavljena na rješenje direktora Županijske administrativne službe za HBŽ-ju broj: FZ13/2-31-1-79046/21 od 15. 2. 2022. godine.

Nezadovoljan odlukom tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da rješenje pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Rješenjem tuženika odnosno prvostupanjskog organa odbijen je zahtjev tužitelja za ponovni obračun starosne mirovine izračunom novih osobnih bodova za poseban staž priznat temeljem sudjelovanja u pripremama i obrani BiH, a sukladno Zakonu o izmjenama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH broj: 90/21) koji je stupio na snagu 18. studenog 2021. godine, a kojim su izmijenjene odredbe članka 44 stavak 5 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH br. 13/18) i utvrđen novi iznos bodova za poseban staž. Prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja, temeljem članka 117 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju. Budući da je njegov zahtjev odbijen uložio je žalbu, a tuženik je žalbu odbio, ističući da se odredba članka 44 stavak 5 ne primjenjuju retroaktivno. Iz navedenog rješenja razvidno je da je povrijeđeno njegovo pravo na nediskriminaciju i da je doveden u nejednak položaj u odnosu na druge korisnike. Predlaže da se tužba usvoji, pobijano rješenje poništi i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak i odluku.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je neutemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno članku 34 stavak 1 Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH br. 9/05) odlučeno je kao u izreci zbog sljedećeg.

Iz predmetnog upravnog spisa razvidno je da je rješenjem prvostupanjskog tijela, tužitelju 22. 7. 2021. godine priznato pravo na starosnu mirovinu počev od 12. 6. 2021. godine. Iz rješenja broj: FZ13/2-31-1-79046/21 od 22. 7. 2021. godine razvidno je da je A. P. na dan 12. 6. 2021. godine navršio 65 godina života, da ukupan mirovinski staž do prestanka osiguranja iznosi 42 godine, 7 mjeseci i 19 dana, da staž osiguranja je ostvaren u razdoblju od 21. 11. 1977. godine do 11. 6. 2021. godine, iznosi 34 godine 1 mjesec i 7 dana, a poseban staž u dvostrukom trajanju ostvaren je u razdoblju od 18. 9. 1991. godine do 23. 12. 1995. godine, iznosi 8 godina 6 mjeseci i 12 dana. Osobni bodovi osiguranika utvrđeni su na temelju staža osiguranja i na temelju posebnog staža, na način da se svaka godina posebnog staža računa kao 0,5 svaki mjesec kao 0,041666, svaki dan kao 0,001388, sukladno članku 44 stavak 5 i 6 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju.

Tužitelj je podnio zahtjev prvostupanjskom organu za ponovno određivanje visine starosne mirovine sukladno Zakonu o izmjenama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH br. 90/21), a prvostupanjski organ je odbio zahtjev, ističući da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 117 Zakona, na navedeno rješenje tužitelj je uložio žalbu, a tuženik je žalbu odbio, u obrazloženju navodeći da se odredba članka 44 stavak 5 Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju ne primjenjuje retroaktivno.

Neprijeporno je da je prvostupanjsko rješenje kojim je priznato pravo tužitelju na starosnu mirovinu i utvrđena visina mirovine postalo pravomoćno jer protiv istog nije uložena žalba, niti je pokrenut upravni spor.

Tužitelj u svom zahtjevu traži da mu se ponovno izvrši obračun mirovine temeljem izmjene Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, temeljem članka 44 stavak 5, kojim izmjenama je propisano, osobama iz članka 36 ovog Zakona, prilikom izračuna mirovine po ovom Zakonu, osobni bodovi za svaku godinu posebnog staža iznose 1 bod, za priznatu godinu ostvarenog posebnog staža, za svaki mjesec iznose 0,083332, a za svaki dan iznose 0,002777.

Odredbom članka 43 istog Zakona propisano je da se visina starosne mirovine određuje tako što se osobni bodovi osiguranika pomnože sa vrijednošću općeg boda na dan ostvarivanja prava. Člankom 117 istog Zakona je propisano ponovno određivanje mirovine, i istim člankom je propisano da se korisniku starosne mirovine, a koji stekne status osiguranika u obveznom osiguranju nakon prestanka tog osiguranja, na njegov zahtjev odrediti novi iznos mirovine pod uvjetom da je naknadno navršio najmanje 6 mjeseci osiguranja.

Imajući u vidu navedene odredbe pravilno je postupio prvostupanjski organ kada je odbio zahtjev tužitelja za ponovnim obračunom mirovine, jer je mirovina tužitelju izračunata sukladno članku 43, kada je opći bod pomnožen s osobnim podom na dan ostvarivanja prava.

Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju ne propisuje ponovno određivanje mirovine osim u članku 117, stoga zbog izmjene Zakona odnosno odredbe članka 44 stavak 5 istog Zakona ne može se izvršiti ponovni izračun mirovine tužitelju, jer Zakon ne propisuje da će osobama koje su ostvarile pravo na starosnu mirovinu i koje imaju ostvaren poseban staž izvršiti se ponovni obračun visine mirovine.

Zbog iznesenog neutemeljen je prigovor tužitelja da su tijela uprave nepostupno utvrdila činjenično stanje, i da su pogrešno primijenili materijalno pravo.

Prigovor tužiteljev da je rješenjem tuženika povrijeđeno njegovo pravo na nediskriminaciju i da je doveden u nejednak položaj u odnosu na druge korisnike, jer netko tko ostvari pravo na mirovinu za manje od 6 mjeseci poslije njega ostvaruje dvostruko više osobnih bodova po osnovi sudjelovanja u obrani BiH, odnosno po osnovi posebnih bodova, ovdje valja istaći da spor o pravu na jednako postupanje predstavlja građansko parnični spor, tako da se pravo zaštite za slučaj nejednakog postupanja, protivno tvrdnjama tužitelja može ostvariti u parničnom, a ne u upravnom sudskom postupku.

Zbog navedenog je valjalo tužbu odbiti i odlučiti kao u izreci temeljem članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Janja Mihaljević

S u t k i n j a
Ana Krstanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje sudske odluke, u roku od 30 dana, računajući od dana prijema iste, putom ovog suda Vrhovnom sudu F BiH Sarajevo.